

Ianuarie 2017

Late Reverend Richard Wurmbrand with
wife, Sabina

“...în toate zilele Te chem, Doamne, și-mi întind
mâinile spre Tine!.” (Psalmii 88:9)”

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. .Sotia sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Un Leac pentru Suferință

Unii psalmi din Biblie au un antet unde sunt indicate melodii vechi care să însoțească un anume psalm. Subtitlul psalmului 22 arată cum ar trebui să fie cântat pe o melodie numită "Ciuta zorilor". Unele subtitluri ale psalmilor indică instrumentul care ar trebui să acompanieze cântarea, dacă este flaut sau un instrument cu coarde. Câteva astfel de titluri lămuritoare au derutat traducătorii Bibliei și ca urmare au fost lăsate netraduse. Psalmul 88 este prezentat cu cuvintele "a se folosi cu ceva numit în ebraica veche: "Mahalath Leanoth" dar această expresie nu corespunde cu nici un instrument cunoscut sau nume de cântec. Tradus exact, el înseamnă totuși: **"a se cânta cand te afli în amară suferință."**

Eu însumi îndurând mulți ani de închisoare comunistă, mi-a devenit familiară o astfel de "melodie lugubră", unică, numită "amară suferință". Când cineva este într-o mare durere, este momentul când gândurile i se îndreaptă și spre suferințele altora. Acesta este momentul când cineva caută să vorbească cu Dumnezeu. În amară suferință și cel mai îndârjit ateu își uită necredința, mândra sa gândire "critică" și strigă, "O Doamne!" Elihu i-a spus lui Iov ce să facă în suferința sa: "Dacă ai pricepere, ascultă lucrul acesta, ia aminte..." "...să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!" (Iov 34:16 și 36:24) Într-adevăr Iov exclamă,"... Domnul a dat și Domnul a luat - **binecuvântat fie Numele Domnului!**" (Iov 1:21)

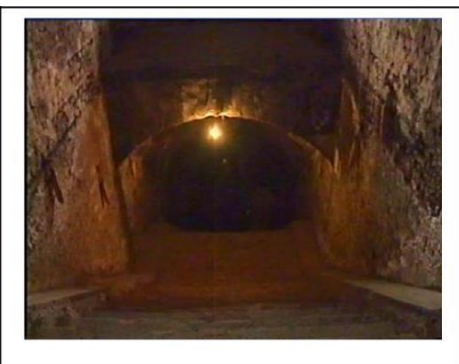
Când am fost ținut de către comuniști doi ani, singur, într-o celulă subterană, având loc să fac doar 6-8 pași, am primit o perioadă, doar o felie de pâine pe zi. Era frig și întuneric beznă.

Mi-a venit în gând să aduc slavă lui Dumnezeu. Aproape am strigat ” Mi-este foame, dar slavă Domnului, frații și surorile mele din lumea liberă au îndeajunsă mâncare. Eu pot face doar câțiva pași dar frații mei din vest au mașini și pot călători. Mulți sunt misionari în ținuturi îndepărtate. Sunt singur, dar în atât de multe biserici frații se întâlnesc în număr mare.” Am început să dansez în celulă și să strig de bucurie. Gardienii au crezut că mi-am pierdut mințile și mi-au adus mai multă mâncare gândind că asta m-ar liniști. În felul acesta, am fost ajutat. Mulți credincioși care au trecut prin închisorile comuniste, la ieșire se bucurau de a fi avut ocazia unică să-și mărturisească credința creștină și să împărtășească Evanghelia cu paznicii comuniști și cu tovarășii lor de inchiisoare politică care erau necredincioși.

Biblia ne cere " plângeți cu cei ce plâng." (Romani 12:15) Fiul lui Dumnezeu a fost descris de profetul Isaia ca " om al durerii și obișnuit cu suferința" (Isaia 53:3) Dacă ești gata "să plângi cu cei ce plâng", Biblia indică pe cine să iei în seamă, cu cine să începi, dintre toți cei din jurul tău, pentru că e scris: "Isus plângea." (Ioan 11:35). În Ioan 20:13 este descris cum Maria, discipola lui Iisus, plângea. Evanghelia scrie " Dar Maria ședea afară lângă mormânt și plângea. Pe cand plângea, s-a plecat să se uite în mormânt. și a văzut doi îngeri în alb, șezând în locul unde fusese culcat trupul lui Iisus; unul la cap, și altul la picioare. "Femeie", i-au zis ei, "pentru ce plângi?". Așa de a putut să explice și Iisus care înviase a întrebat-o deasemeni "de ce plângi? " În ambele cazuri suspinele s-au transformat miraculos într-o bucurie incredibilă. Apostolii l-au văzut pe Lazăr înviat. Maria a adus apostolilor înfricoșată vestea învierii lui Iisus. Să plângem împreună cu Iisus și împreună cu cei ce-L urmează plângând. Acesta este modul în care plânsul aduce încredere în Dumnezeu și bucurie.

În timp ce un vapor mare traversa un canal maritim, un copil de pe țărm își agita cu frenezie ambele mâini. Un om de lângă el i-a strigat: "Poate ai putea să oprești o mașină pe drum dar ce rost are să-ți agiți mâinile când trece o navă atât de mare? Oprește-te! Este o prostie." Totuși copilul nu s-a oprit. A continuat să-și miște mâinile fără încetare. Spre uimirea omului vasul a încetinit și în cele din urmă a oprit. O barcă cu motor a fost trimisă la țărm. L-a luat pe copil și a pornit înapoi spre vas. Acum aflat în siguranță în barcă, copilul a strigat omului: "Nu eram prost. Căpitanul este tatăl meu."

Psalmul ne îndeamnă ca atunci când suntem în suferință să-l chemăm pe Dumnezeu, Tatăl Nostru și să ne întindem mâinile spre El slăvindu-L.

Închisoarea comunistă Jilava. Intrarea spre celulele subterane.

Celulă de închisoare cu paturi suprapuse fără saltele pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar pentru décor, nu era niciodată încălzită

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbbrand; Liceul Richard Wurmbbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbbrand

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu. Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre Câteva chitanțe individuale

КВ. ЦЕНТРА
ЧИТАНТА

Я, нижеподписавшийся
Subsemnatul (a) Наприенко Валентин

подтверждаю получение денег в сумме
confirm primirea sumei de 200 \$

от Христианской Ассоциации Сабина Вурмбранд, за что
расписываюсь и сердечно благодарю,
din partea Asociației Creștine Sabina Wurmbbrand, pentru care vă
mulțumesc.

Дата 16.12.2016 Подпись Blasfuit

Data Semnătura

**Chitanță Naprienko Benjamin (66 ani. Închis 2 ani în
închisori comuniste sovietice pentru credința sa
creștină. Citiți mai jos o scurtă biografie)**

ЧИТАНТА

Subsemnatul(a)
Баклажанский Владимир Порфирьевич

confirm primirea sumei de
300 \$ (1.6000) din
partea Asociației Creștine Sabina Wurmbbrand, pentru care vă
mulțumesc.

Дата 02.11.16 Семнătтура [Signature]

**Chitanță Baklajanski Vladimir (60 ani. Închis 2 ½ ani
în închisori comuniste sovietice pentru credința sa
creștină)**

ЧИТАНТА

Subsemnatul(a)
Вера

confirm primirea sumei de 200 \$ (200 \$) din
partea Asociației Creștine Sabina Wurmbbrand, pentru care vă
mulțumesc. Foarte mult.

**Chitanță Horeva Vera (83 ani. Soțul a fost închis 12.5
ani în închisori comuniste sovietice pentru credința sa
creștină.)**

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre Fratele Stefan Ghermaniuk 7.5 ani de închisoare comunistă pentru ca este creștin

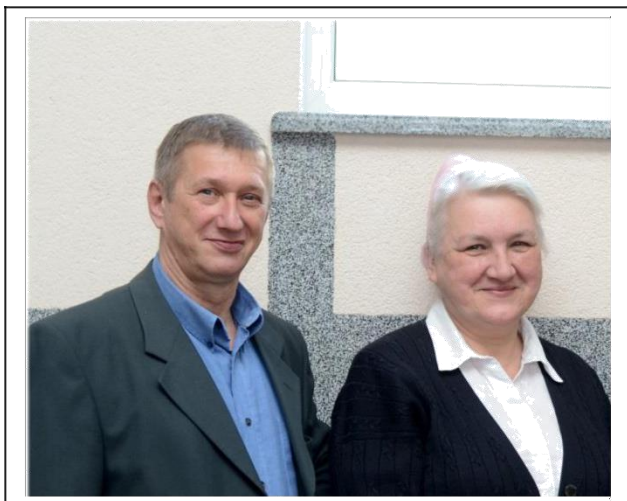
El scrie:” Multă pace frate Mihai,

Vă salut pe toți cu pacea și dragostea Domnului nostru Iisus Hristos!
Prin mila Dumnezeului nostru, am ajuns la 83 ani. Dumnezeu ne-a dat
o familie mare, avem 7 copii, 42 de nepoți, și 26 de strănepoți. De 6
ani trăim în regiunea Belgorod, orașul Șebeikino, Rusia. Înainte am
locuit în răsăritul îndepărtat, în Siberia în orașul Habarovsk. Am trăit
într-o casă de lemn. Aveam în casă o sobă, și ne încălzeam cu lemne.
Apa o aduceam de departe. Fiind înaintat în vârstă, ne-am schimbat
locuința într-o zonă cu o climă mai blândă, și ne străduim să-L slujim
pe Domnul cât mai suntem în viață.

În vremurile trecute am avut parte de multe suferințe și prigoniri.
Prima dată am fost condamnat în anul 1973, la un termen de
închisoare de 7,5 ani. Primii 4,5 ani i-am făcut într-o închisoare din
Ucraina, regiunea Lugansk. Mai apoi, pentru 3 ani, am fost dus în
răsăritul depărtat, lângă orașul Habarovsk. 2 luni am călătorit cu
trenul până pe malul mării Ohotsk. Era o regiune cu o climă foarte
aspră. A doua oară am fost condamnat în 1983, pe un termen de 3
ani. Cu 2 ani mai târziu, în 1985 a fost condamnată și soția mea, la 3
ani de închisoare. Cei 5 copii ai noștri au rămas fără mamă și fără
tată. Copii au fost îngrijiți de prieteni, frați și surori din biserică. Am
fost eliberat în anul 1986, soția era încă în închisoare. Eu mergeam la
ea la închisoare cu colete de produse alimentare. Aflându-se în
închisoare s-a îmbolnăvit foarte grav. Aveam bănuieli că agenții KGB-
ului au contribuit la aceasta. După eliberarea ei, a mai trăit 2 luni. În
acest moment eu sunt bolnav de boala Parkinson. Dar mulțumesc mult
lui Dumnezeu pentru că nu am fost niciodată părăsit de El. Fratele
vostru în Domnul Ștefan Ghermaniuk.

Vă salut cu un citat din Evrei 6:10, “Căci Dumnezeu nu este nedrept,
ca să uite osteneala voastră și dragostea pe care ați arătat-o pentru
Numele Lui.”

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre Trei ani de închisoare comunistă pentru vina de a fi creștin

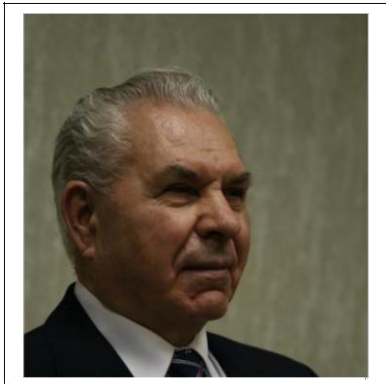
Sora Liubovi Uhina (născută Donchenko) și soțul

Ea a scris: “Sunt Liubovi Uhina și am primit scrisoarea ta și răspund alăturat. Voi povesti puțin despre viața mea. Am devenit creștină la 14 ani în anul 1965, an în care am fost și botezată. Mi-am iubit mult Mântuitorul și L-am slăvit cu pasiune de-a lungul vieții. Am vrut să fac ceva de care El să fie mulțumit. Am recitat poeme creștine în biserică și am cântat în cor cu tinerii. Apoi am început activitatea misionară cu tinerii cărora le-am dedicat câțiva ani. A fost multă persecuție în ținuturile noastre, ale Uniunii Sovietice. Dacă eram prinsă când predam copiilor despre credință, însemna cu siguranță închisoarea. Am fost trimisă pentru un an să fiu profesoară pentru copii dintr-o tabără creștină. Eram cazați (în secret) într-o pădure, în corturi. Copii veneau din Rusia, Belarus, Ucraina, Caucaz, Siberia, Ural, Kazakhstan, Asia Centrală și republicile sovietice baltice (Lituania, Estonia, Letonia.) Inimile acestor copii s-au schimbat când Dumnezeu le-a vorbit Printre jocuri s-au împrietenit unul cu altul, au învățat multe cântece creștine și pasaje din Biblie. Unii au învățat cum să-și mărturisească credința. Acum, că au trecut atâția ani, unii dintre acești copii ajunși adulți, sunt în slujba diverselor biserici. Aceste tabere creștine pentru copii au fost pentru mine a o experiență pentru întreaga viață.

În 1980, am primit niște literatură creștină ilegală în casa noastră, Biblii, Evanghelii și altele. Am distribuit împreună cu frații mei, totul după un plan stabilit. Fratele meu de 20 ani s-a dus la gara locală pentru a trimite ceva din literatura creștină în orașul Zaporojie (în Ucraina). A fost arestat pe loc de KGB. Trei luni mai târziu eram prinsă și eu de poliția sovietică. M-au dus într-un fel de arest preventiv unde am fost pusă cu alte câteva femei. Ne-am putut mărturisi credința reciproc. Când ne-a condamnat datorită literaturii creștine, eu am primit 3 ani de închisoare și fratele meu 2 ani. În felul acesta, Dumnezeu ne-a pus dinadins în aceste închisori pentru a-I aduce mărturie, locuri în care altfel nu am fi putut ajunge cu Evanghelia, altfel decât arestați. Slăvit să fie Domnul!

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmbrand. S-au distribuit ajutoare multor creștini și familiilor lor, aceștia având peste 70 de ani, majoritatea lor având în jur de 90. Au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare.

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre
2.5 ani de închisoare comunistă pentru vina de a fi creștin

Pozdniakov Nicolae Petrovici

El ne-a scris: “Fiind diaconul bisericii prigonite din Moscova, în 1981 am fost condamnat de către judecătoria din orașul Moscova la 2 ani și jumătate de închisoare. Am ispășit pedeapsa în climatul extrem al Siberiei, în Răsăritul îndepărtat, în fosta republică sovietică Buriatia. Am fost amenințat cu împușcarea. Munca și condițiile de detenție erau atât de aspre încât 15-20 oameni mureau în fiecare lună. Noi produceam materiale de cale ferată. Odată, m-am prăbușit sub povara traverselor pe care le căram. În spitalul închisorii, doctorii au vrut să mă opereze dar am refuzat pentru că le cunoșteam intențiile. După aceea a fost o tentativă de a fi otrăvit. Am simțit un gust ciudat în farfurie și am refuzat să mănânc dar oricum, ceea ce am mâncat mi-au dat 10 zile de crampe violente și vomitat. Din acel moment am mâncat doar pesmeți cu apă. Cu 13 zile înainte de eliberare, autoritățile închisorii mi-au deschis un dosar penal, ca să-mi adauge un nou termen de închisoare. Dar documentele nu au sosit la timp din Moscova, și am fost eliberat la sfârșitul celor 2 ani și jumătate la care am fost condamnat.”

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre

5.5 și 2 ani de închisoare comunistă pentru vina de a fi creștin

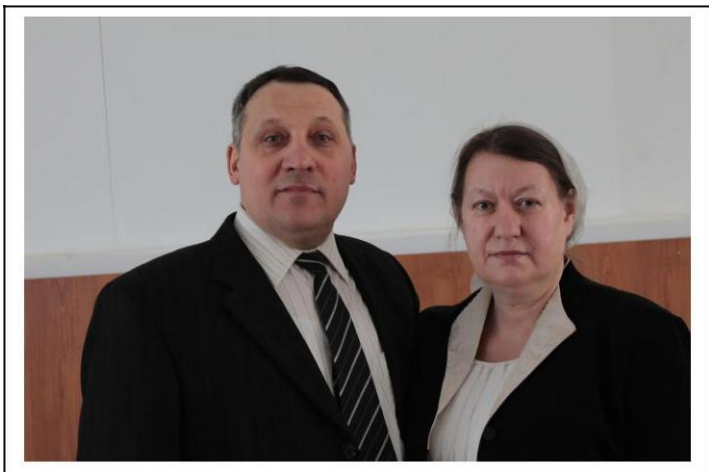
NAPRIENKO, Valentin și Benjamin Erofei

Valentin scrie: “M-am născut în 1950 în orașul Donetsk, Ucraina.. Din 1983 și până în 1988 am fost membru într-o biserică în Donetsk. În prezent trăiesc în orașul Șaftî, regiunea Rostov, Rusia. Am fost condamnat pentru credința creștină la 2 termene de închisoare sub regimul comunist din Uniunea Sovietică, primul termen (2 ani) din aprilie 1979 până în aprilie 1981, și al doilea termen (3,5 ani) din iulie 1985 până în ianuarie 1988.” Benjamin a fost închis timp de doi ani în Republica Buriată a Uniunii Sovietice, la granița cu Lacul Baikal, la 6000 km departare de casă. Întreaga populație din zonă este mongolă. Toată această perioadă, cei cinci copii ai săi au rămas fără tată. Acuzația: Au tipărit ilegal literatură creștină.

“Aflându-mă în al doilea termen de închisoare, unul dintre condamnați m-a amenințat că mă omoară dar Dumnezeu m-a protejat ca prin miracol și nimic rău nu mi s-a întâmplat. Apoi am înțeles că acestea erau intențiile autorităților, de a mă speria. Cel care m-a amenințat cu moartea, a avut el însuși un accident foarte grav din care abia a scăpat cu viață. Aceasta a fost o mărturie foarte bine văzută, de către toți cei care erau în jurul meu, cum Dumnezeu își apără toți copiii Săi.” Pentru a-l pedepsi pe Benjamin pentru că era creștin, el a fost închis pe o vreme teribilă de iarnă, timp de 15 zile într-o celulă subterană neîncălzită. Înghețat și aproape mort, a avut în cea de a 10-a zi, în timp ce se ruga, o revelație că Dumnezeu îl va elibera astfel încât va avea posibilitatea să-L slujescă. Într-adevăr, în cea de a 11-a zi, caloriferele s-au încălzit în mod neașteptat și a căzut într-un somn adânc. Valentin scrie: “Într-o zi, toți creștinii închiși au ieșit deodată din închisori (când Uniunea Sovietică a căzut). Am ieșit pentru a aduce mărturie că Dumnezeu nu-Și abandonează copii și bisericile noastre au fost binecuvântate extraordinar prin astfel de mărturii creștine.”

Creștini și familiile lor ajutați cu darurile voastre
4 ani petrecuți în închisorile sovietice pentru credința ei creștină.
Vilcinskaia – Sapoval Galina

Ea scrie: "(Pe scurt, cum am ajuns să fiu închisă pentru credință.) Mi s-a propus în biserică să fiu lider la un grup de copii într-o tabără creștină, care se numea „Biserica din pădure”. Majoritatea copiilor din această tabără proveneau din familii din Uniunea Sovietică în care tații sau mamele au fost închiși pentru credința lor creștină. Vârstele copiilor erau între 9 și 14 ani. Copii din tabără erau de pe tot teritoriul Uniunii Sovietice.

Sora Vilcinskaia Galina și soțul ei

(În timpul puternicii persecuții asupra creștinilor din Uniunea Sovietică, cineva a publicat o statistică secretă care arăta ca dacă toate sentințele date creștinilor s-ar fi adunat la un loc, totalul ar fi depășit 5000 ani de închisoare. NT)

Pe la sfârșitul lui august (1980) ne aflam la gară pentru a trimite acești copii acasă la familiile lor, când, pe neașteptate am fost reținuți de miliție. Împreună cu mine erau doi frați, Pavel și Vladimir Râticov și o soră, Lidia. Ni s-a dat explicația ca s-ar fi furat ceva și că am fi fost banuiți de implicare. Am fost ținuți în arest și interogați continuu timp de un an și două luni. Eram ținuți separat. Anchetatorul (de la KGB), ne amenința pe fiecare dintre noi, " noi îți vom da drumul și toți se vor gândi că tu ai trădat Biserica și lucrarea Domnului." Frații Râticov erau amenințați că vor fi trimiși în apropierea Cercului Arctic în cea mai îndepărtată închisoare din Uniunea Sovietică, într-o regiune unde trăiau mulți urși polari. Și exact așa s-a întâmplat. Am călătorit două luni cu un vagon-închisoare și deasemeni cu un vapor-închisoare. Chiar și santinela care ne păzea pe durata călătoriei, ne-a întrebat: " ce ați făcut voi așa de periculos, că ați fost trimiși în cele mai extreme condiții?" Fratele Pavel Râticov a fost trimis într-o închisoare în regiunea Tiumen. Aceasta era prima așezare populată din Siberia la granița cu Kazakhstan. Vladimir a fost trimis în regiunea Krasnoiarsk în Siberia, iar eu în Habarovsk, la Marea Okhotsk, un braț al Oceanului Pacific în cea mai depărtată zonă estică a Rusiei. În timpul călătoriilor pe aceste lungi întinderi am avut timp să mă gândesc la frații și surorile persecutați și alungați înaintea noastră în alte locuri similar aflate la mare depărtare. Cu ajutorul lui Dumnezeu au trecut și acești trei ani de închisoare și m-am întors acasă de la o depărtare de 12000 km.

Nu a fost sfârșitul suferințelor mele. Sosind acasă, am fost chemată de autorități, la un lucrător din KGB, ca să fiu colaboratorul lui. Desigur că am refuzat iar el m-a amenințat că mă va trimite iar la pușcărie. La întoarcerea spre casă cu trenul, el și-a îndeplinit amenințarea, poliția a găsit în buzunarul meu de la geacă un pliculeț cu droguri pus de cineva, astfel că am fost arestată pe loc și apoi condamnată la încă doi ani de închisoare. Am fost eliberată totuși după un an. Acum, după destrămarea Uniunii Sovietice, Dumnezeu m-a binecuvântat cu un soț foarte bun și o familie frumoasă, 5 copii și 10 nepoți. Slavă Domnului pentru toate."